

Mál nr. 242/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um hvort bótaskylda vegna slyss á vinnustað sé til staðar.****Gögn.**

Málskot dags. 16.07.2019 ásamt fylgiskjölum 1-10.

Bréf V dags. 30.07.2019 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Hinn 13. júní 2017 varð M fyrir slysi við störf sín sem húsasmiður hjá A. Samkvæmt upplýsingum í málskoti voru atvik með þeim hætti að M var að framlengja trévinupall. Við þá vinnu steig hann á gluggapóst sem gaf sig með þeim afleiðingum að M féll um fimm metra niður á steingólf og hlaut töluverð meiðsl af. Lögreglu og Vinnueftirliti var tilkynnt samdægurs um slysið og liggja skýrslur þeirra fyrir nefndinni.

M telur að A beri ábyrgð á slysinu, þar eð A hafi vanrækt þær skyldur sem á því hvíldu varðandi öryggi á vinnustað. A hafi þannig sýnt af sér saknæma og ólögmeða háttsemi og því sé bótaskylda til staðar úr ábyrgðartryggingu þess. Máli sínu til stuðnings vísar M m.a. til þess að í skýrslu Vinnueftirlitsins komi fram að ekki hafi verið viðhöfð rétt vinnubrögð við uppsetningu vinnupallsins þar sem ekki hafi verið gætt að fallvörnum þeirra sem við verkið unnu. Þá hafi Vinnueftirlitið gefið út fyrirmæli um að tryggja skuli fallvarnir starfsmanna við breytingar og smíði verkpalla. Enn fremur byggir M á því að vanbúnaður á vettvangi hafi valdið slysinu, enda hafi gluggapóstur brotnað. Máli sínu til stuðnings vísar M jafnframt til nánar tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, reglna um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð og reglugerðar um notkun tækja.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að félagið telji að ekki hafi verið sýnt fram á saknæma háttsemi A, starfsmanna þess eða að aðstæður hafi á einhvern hátt verið slíkar að rétt sé að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Að öðru leyti vísar félagið til áðursends höfnunarbréfs til M. Þar er m.a. rakið að M sé reyndur húsasmiður sem hafi setið námskeið á vegum A þar sem sérstaklega hafi verið fjallað um fallvarnir. Því hefði A verið rétt að treysta því að M væri dómbær á það hvenær þeirra fallvarna sem honum stóðu til boða væri þörf. Ekkert liggja fyrir um það að M hafi verið nauðsynlegt að stíga út fyrir verkfallinn og á umræddan gluggapóst eða að honum hafi ekki verið fært að vinna verkið á öruggan hátt, t.d. með því að vera í fallvarnarbelti. Sé því ekkert í gögnum málsins sem beni til þess að umrætt atvik megi rekja til saknæmrar eða ólögmeðrar háttsemi A, starfsmanna þess eða annarra atvika sem það beri ábyrgð á.

Álit:

Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess. Af þeim skýrslum og ljósmyndum sem lagðar hafa verið fyrir nefndina má ráða að M hafi umrætt sinn unnið að því að breikka vinnupall í þeim tilgangi að skapa betri vinnuáðstæður, en nokkurt bil virðist hafa verið milli vinnupallsins og gluggapóstsins sem M steig á með þeim afleiðingum að hann gaf sig. Þá má ráða af lýsingum á atvikum að M hafi staðið á stálbita neðan við vinnupallinn en svo stigið á umræddan gluggapóst, væntanlega til að komast betur að pallinum. Ekki hefur verið sýnt fram á að umræddur gluggapóstur hafi verið vanbúinn svo sem M heldur fram, og í hverju sá vanbúnaður hafi verið fólgin. Fyrir liggur að M var með hjálm og heyrnarhlífar en engar fallvarnir, þrátt fyrir að ætla megi að þeirra hafi verið þörf við þessar aðstæður. Í málskoti er m.a. vísað til þess að vinnuveitandi beri ábyrgð á því að starfsmenn fái nauðsynlega kennslu og þjálfun auk þess sem gera skuli þeim grein fyrir þeirra slyshættu sem sé samfara störfum þeirra. Því hefur ekki verið mótmælt að M hafi fengið sérstaka þjálfun varðandi fallvarnir né að honum hafi staðið til boða að nota fallvarnarbelti umrætt sinn. Verður því ekki talið sýnt fram á að A hafi vanrækt skyldur sínar að þessu leyti þannig að leiði til skaðabótaábyrgðar þess. Þá hefur ekki

verið sýnt fram á að A hafi vanrækt þær skyldur sem á það eru lagðar samkvæmt þeim lögum og reglum sem tilgreind eru í málskoti.

Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður því ekki talið að sýnt hafi verið fram á að slysið megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu A eða aðila sem A ber ábyrgð á og verður því ekki talið að skaðabótaábyrgð sé til staðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 29. ágúst 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.